

Megfakult ünnepek

2013 november 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Édesanyám november 7-én született. Mesélte, gyermekkorában meg volt róla gy?z?dve, hogy az ? születésnapját is ünnepli ezen a piros bet?s ünnepen. Pedig még a sokat szidott Horthy rendszerben született.

Bár arra a szörny?, kirekeszt? rendszerre nem emlékezett. Ahogy a háború borzalmait is kisgyermekként élte át.

Szerencséjére hét évesen még nem volt kihívás a hős szovjet katonák vágyainak.

Édesapám mesélte, hogy nagyapám a három leányát (a korabeli stílus szerinti retusált fotókat nézve mindhárom nagynéném igencsak szemrevaló menyecske lehetett) kénytelen volt a padláson bújtatni, amíg a II. Ukrán Front (így hívták?) elhagyta Szegedet és környékét. Az már külön vicc, hogy a régen és ma is Kálvária sugárútnak hívták, Baja felé vezet? széles utat Tolbuchin sugárútnak nevezték át, pedig nem is Tolbuchin volt, aki errefelé harcolt... De kicsire nem adunk...

Üdvözlét Szegedről!

Kálvária

Gerő S. kiadása Szeged.

S miért volt a Kálvária sgt kálvária? Mert épült ott a XIX. század végén közadakozásból egy kápolna, el?tte a téren szép stációkkal. De a háborúban bombatalálatot kapott, s az új urak (akarom mondani elvtársak) nem engedték újjáépíteni. Majd a hatvanas években azt mondták, ez életveszélyes, ezért elbontották és a helyébe épült egy...benzinkút...

Visszatérve édesanyámhoz, aki november 7-én született, sokáig azt sem tudta, hogy az ? édesapját a hős szovjet katonák l?tték agyon. Nem, nem harcokban... Tulajdonképpen anyai nagyapámnak a családi legendárium szerint nem is kellett volna bevonulnia, mivel három gyermekesként nagycsaládosnak számított. De amikor a sorozáson volt, nem merté mondani, hogy három gyermeke van, ezért besorozták. Fogságba esett, s a szovjetek er?ltetett menetben kísérték a foglyokat. Nagyapám alacsony, kövér ember volt, nem bírta az iramot, s amikor kid?lt a sorból, egyszer?en lel?tték...

Édesanyám mesélte, egy fehérvár környéki plébánia káplánjától kaptak egy levelet, melyben leírta, hogy egy szántóföld szélén temette el. Édesanyámat a szegény nagynénje nevelte, pénzük sem volt arra, hogy elutazzanak a sírhoz. Maradt egy apa ködös emléke a háború idejéb?l...

Édesanyám november 7-én született, mely pirosbet?s ünnep lett, munkaszüneti nap, amikor ünnepelhetjük a gyarmatosítók h?si tetteit, hogy megvívták a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat (novemberben). Gyerekként ezt soha nem érttem. Nehéz is volt a kommunizmusban beszélni a római pápa naptárreformjáról... Ám a városi legenda szerint a NOSZF nem más volt, mint néhány részeg matróz randalírozása Szentpéterváron...

Édesanyám, bár november 7-én született életét jó katolikusként élte le. Minden vasárnap ott volt a templomban. Gyerekkorában a Szeged melletti részen nem volt falu, csak tanyavilág, sok-sok (no már megint a Horthy-korszak) Kelbelsberg iskolával. Némelyikben vasárnaponként a környékbelieknek szentmisével.

Akkoriban még a pap is gyalog, esetleg biciklivel járt (ha nem volt nagy sár, vagy homok), esetleg valamelyik gazda lovaskocsival vitte el a szentmise helyszínére. Ezért a tanyasi iskola közelében lakók közül találtak valakit, akinél egy kosárban ott voltak a szentmiséhez való kellékek, hogy ne a papnak kelljen cipelnie. Mint esetünkben édesanyám nagynénjénél.

Mentek minden vasárnap délután, vitték a garabolyt, benne a szentmise kellékeivel és előkészültek a szentmiséhez. A következő hét elején a nagynéni már küldte édesanyámat a szomszédba miseborért. Ami kellett a következő szentmiséhez. Majd hogy-hogynem, csütörtökre elkopott a misebor, így újra kellett menni, hogy a papnak az áldozathoz legalább egy kortynyi jusson. Amikor a néni meghalt, édesanyám vette át a szerepét: vitte a garabolyt, akkoriban már csak havonta egyszer előkészült a szentmisére.

Majd jött a rendszerváltás. A piros betűs november 7-e is feketévé fakult. A hívek nagy része és a pap is autóval járt, a tanyasi iskola már régen bezárt, no meg a faluban (ekkor már régen falu) két templom is volt, semmi szükség a tanyasi istentiszteletekre. No meg már a kutya sem járt volna oda...

Egész életében azon sóhajtozott, hogy milyen jó lett volna a faluban lakni, közel a templomhoz... Nem így alakult. Utolsó éveiben a közeli kisváros idősök otthonában csillogó szemmel várta a heti imaórákat, havonta a papot, amikor eljött megáldoztatni az idősöket, de a lába annyira fájt, hogy nem tudott elsétálni a közeli templomba. Az idei november 7-ét, mely csak neki lett volna piros betűs, már nem élhette meg... Két héten múlt...

Amikor már szabadon lehetett választani, soha nem szavazott a baloldalra, viseljenek bár ilyen-olyan köntöst. Azokra, akik zsigerb?! keresztényellenesek, azokra, akik akár többször is bémálkoznak, azok utódaira, akik negyven éven keresztül elhitették velünk, hogy a h's szovjet katonák azért jöttek, hogy felszabadítsanak bennünket...

Nos, a Kálvária téren a benzinkutat már régen elbontották. Pár éve a helyén egy dombot hordtak össze, mely tetején egy kereszt hirdeti a hajdan volt kápolna helyét.

Nawesh

Szerző? a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

Ajánló